

Oči - - Nezařazeno

Jsou oči modré, jako letní den,
jak zimní noc jsou jiné černé zas.
I hnědé můžou být, jak stromu kmen
a výmluvnější víc, než lidský hlas.
Jsou oči chladné, jako světlo hvězd,
když na ně padne stín a nebo mrak
a přestanou se dívat pro bolest
a mořem pláče bloudí, jako vrak.

Když to řeknem jednoduše,
okénky do lidské duše jsou,
že je život všelijaký,
setkají se někdy taky s tmou.
Každý jejich pohled vděčný,
zdá se jako neskutečný sen.
Na lásku když všechno vsadí,
místo noci je pak hladí den.

Jsou oči plné nesplněných snů,
co tiše hledí na svět z pod svých řas,
svým blankytem se podobají lnu
a nenajdeš v nich nikdy žádný kaz.
Jsou oči, které nevidí svůj cíl
a mají v sobě štěstí jenom půl,
jejich svět za šedou zeď se skryl,
kde člověk v ruce nosí bílou hůl.

Jsou oči jasné, jak sluneční svit,
jak samo štěstí dovedou se smát,
jen s takovými po světě chcem jít,

G C
co nedovedou zradit, ani lhát.
F C
Jen s takovými po světě chcem jít,
G C
co nedovedou zradit, ani lhát.